

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200442
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vališ
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4019200442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členov senátu JUDr. Petry Príbělskej, PhD. a Mgr. Petra Macha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): A. V., nar. XX.XX.XXXX, Š. F. XX, U., zastúpeného JUDr. Pavlom Gračíkom, advokátom so sídlom Farská 10, Nitra a JUDr. Viktorom Mlynekom, advokátom so sídlom Štúrova 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1/ ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o., Kasárenská 1594/49, Senica, zastúpený advokátskou kanceláriou Nozdrovický, Šuvert & Co. s. r. o., Ferienčíkova 7, Bratislava, 2/ Gestamp Nitra, s. r. o., Cez panské 1332/11, Lužianky, zastúpený advokátskou kanceláriou CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, za ktorú koná CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, Staromestská 3, Bratislava, 3/ Obec Lužianky, Rastislavova 266, Lužianky, 4/ MH INVEST, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, 5/ Bilfinger Tebodin Slovakia, s.r.o., Hraničná 18, Bratislava, 6/ Združenie domových samospráv, Námestie SNP 13, P. O. BOX 218, Bratislava, proti rozhodnutiu žalobcu a o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka v 1/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/95/2019-424 z 2. júna 2021, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť žalobcu sa **z a m i e t a**.
- II. Kasačná sťažnosť ďalšieho účastníka v 1/ rade sa **z a m i e t a**.
- III. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.
- IV. Ďalším účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.
Pribeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia (ako príslušný správny orgán podľa ust. § 5 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ako príslušný orgán štátnej vodnej správy podľa § 61 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o vodách“ a „vodný zákon“) rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2019/008086-03/F2 z 31.01.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vydal stavebníkovi ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o. povolenie na uskutočnenie vodnej stavby podľa § 26 ods. 1 zákona o vodách v súčinnosti s § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný

zákon“) pre tam uvedené vodné stavby SO 14 Pitná voda, SO 15 Splašková kanalizácia, SO 16 Dažďová kanalizácia, SO 17 Retenčná nádrž a SO 18 Nádrž požiarnej vody, ktoré sú súčasťou stavby „STEEL SERVICE CENTER GONVARRI NITRA“ na v rozhodnutí uvedených parcelách (č. XXXX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX), nachádzajúcich sa v katastrálnom území M.; zároveň určil spôsob využitia stavby: zásobovanie pitnou vodou, odvádzanie splaškových a dažďových vôd a druh stavby: vodná stavba. Stavebný úrad určil tiež všeobecné podmienky povolenia, podmienky vyplývajúce z vyjadrení obce, správcov inžinierskych sietí, dotknutých orgánov štátnej správy a dotknutých organizácií a povinnosti investora. Súčasťou výrokovkej časti rozhodnutia bola i časť „rozhodnutie o námietkach účastníka konania“, v ktorej správny orgán rozhodol o námietkach podaných Združením domových samospráv a žalobcom ako účastníkmi konania.

2. Proti stavebnému povoleniu podal odvolanie žalobca poukazujúc na svoju argumentáciu a vyjadrenia podané v priebehu konania, ktorých sa pridržiava. Odvolal sa i účastník v 6/ rade.

3. Žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OOP6-2019/027002 z 28.05.2019 zamietol odvolanie žalobcu aj odvolanie účastníka v 6/ rade a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. K jednotlivým odvolacím námietkam žalovaný uviedol:

I. K námietke, že stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie uviedol, že územné rozhodnutie sa na predmetné vodné stavby nevyžaduje, nakoľko sú budované na pozemkoch, ktoré sú uvedené v osvedčení o významnej investícii pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ vo verejnom záujme. Spoločnosť MH Invest, s.r.o. v podaní zo dňa 10.07.2018, ktoré je podkladom rozhodnutia uviedla, že stavba „STEEL SERVICE CENTER GONVARRI NITRA“ sa nachádza na podnikovom pozemku určenom na realizáciu významnej investície „Vybudovanie strategického parku“, vrátane pozemkov na realizáciu súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení v území, zároveň potvrdila, že stavba je pri dodržaní všetkých parametrov podľa zastavovacieho plánu v súlade so zastavovacím plánom. Obec M., v katastrálnom území ktorej sa stavba realizuje, v záväznom stanovisku zo dňa 08.11.2018 konštatovala, že stavba je v súlade so záväznou časťou územného plánu obce, funkčným využitím a priestorovým usporiadaním územia;

II. Správny orgán prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí zaoberal všetkými námietkami a pripomienkami žalobcu;

III. Nezistil porušenie medzinárodných a vnútroštátnych právnych noriem a odvolaním napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, úrad postupoval v súlade so žalobcom uvedenými ustanoveniami Aarhuského dohovoru a Ústavy SR. Taktiež postupoval v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a umožnil im uplatňovať ich procesné práva;

IV. Rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 15863/2016/B625-SV/3336045/GE zo dňa 01.06.2016 netvorí podklad spisového materiálu v danej veci a netýka sa predmetu tohto konania. Stavba „STEEL SERVICE CENTER GONVARRI NITRA“ bola predmetom zisťovacieho konania, ktoré vykonal Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie a vydal rozhodnutie zo dňa 20.06.2018, podľa ktorého sa navrhovaná činnosť nebude ďalej posudzovať. Uvedené rozhodnutie bolo preskúmané odvolacím orgánom a tento rozhodnutím zo dňa 17.09.2018 rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. K povoľovaciemu konaniu bolo doručené záväzné stanovisko Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie zo dňa 28.01.2019, v ktorom úrad konštatoval, že návrh na začatie stavebného konania pre stavbu „STEEL SERVICE CENTER GONVARRI NITRA“ v rozsahu tam uvedených stavebných objektov je v súlade s rozhodnutím zo zisťovacieho konania zo dňa 20.06.2018.

V. Príslušný správny orgán posudzovania vplyvov na životné prostredie posudzoval predložený zámer navrhovanej činnosti v zisťovacom konaní, tento spĺňal prahové hodnoty pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 8 zákona o posudzovaní s výsledkom, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať. Z tohto rozhodnutia vychádzal aj správny orgán prvého stupňa pri vydávaní stavebného povolenia na predmetné vodné stavby, keď z potvrdenia príslušného orgánu posudzovania vplyvov na životné prostredie zo dňa 28.01.2019 vyplýva, že povoľované stavby sú v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov a v súlade s právoplatným rozhodnutím zo dňa 20.06.2018 vydaným v zisťovacom konaní. S poukazom na ust. § 140b ods. 1 stavebného zákona sú správne orgány týmto záväzným stanoviskom viazané.

VI. Za neopodstatnenú považoval odvolací orgán i námietku týkajúcu sa porušenia ust. § 33 ods. 2 v spojení s § 56 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

4. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnou žalobu a žiadal, aby Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „správny súd“ alebo „krajský súd“) rozhodnutie žalovaného č. OU-NR-OOP6-2019/027002 z 28.05.2019 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2019/008086-03/F28 z 31.01.2019 zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

5. Žalobca v podanej žalobe zdôraznil, že predmetná stavba sa realizuje v rámci strategického parku a v rámci tohto strategického parku v rozpore so zákonom neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej aj zákon č. 24/2006 Z. z.), a teda nemôžu byť legitímne ani ďalšie stavby - významné investície a ďalšie investície, ktoré v parku budú/ sú realizované. Žalobca upriamil pozornosť súdu na postupy realizované v prípade Strategického parku Haniska.

6. Žalobca opakovane argumentoval nezákonnosťou celého procesu vydávania stavebného povolenia z dôvodu nenaplnenia podmienok podľa ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona, následne zdôraznil rozdiel medzi strategickým parkom a investíciou, ktorá sa v rámci strategického parku bude realizovať. Stavebník ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o. nie je držiteľom žiadneho osvedčenia o významnej investícii v zmysle zákona č. 175/1999 Z. z. a nemôže preto postupovať v režime ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona.

7. Žalobca ďalej namietal porušenie ust. § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

8. Žalobca poukázal i na to, že v oznámení o začatí stavebného konania absentuje informácia o tom, ako a s akým výsledkom prebehol proces EIA vzťahujúci sa na povoľovanú stavbu/stavby.

9. Žalobca v ďalšom namietal, že v stavebnom konaní došlo k nezákonnému upusteniu od ústneho konania a miestneho zisťovania a namietal i vecnú nepríslušnosť konajúcich správnych orgánov.

10. Žalobca nesúhlasil s tým, že okresný úrad ako stavebný úrad vychádzal v konaní zo záväzného stanoviska č. OU-NR-OSZP3/2019/013212 z 28.01.2019, ktoré vydal on sám.

11. Ďalšie námietky žalobcu smerovali k nerešpektovaniu § 9 vyhl. č. 453/2009 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, keď v stavebnom konaní, v rámci ktorého sa rozhodovalo o vydaní stavebného povolenia prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich strategický park takýto dokument - zastavovací plán celého súboru stavieb predložený nebol a táto skutočnosť sama osebe činí napadnuté rozhodnutie vadným a nezákonným. Poukázal na to, že v stavebnom povolení v prípade stavebníka nie je uvedené jeho IČO a namietal i skutočnosť, že správne orgány neprihliadli na potrebu vyriešenia predbežnej otázky v podobe prebiehajúceho súdneho konania ohľadom preskúmania zákonnosti rozhodnutia z procesu EIA a nekonali tak v súlade so zákonom, keď predmetné administratívne konanie neprerušili napriek tomu, že ich žalobca o to žiadal. Žalobca žiadal o postup podľa ust. § 140c ods. 6 stavebného zákona, teda o iniciovanie konania podľa osobitného predpisu v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z., ale stavebný úrad túto jeho námietku odignoroval, čím porušil zákon.

12. V záverečnej časti žaloby žalobca poukazoval na nerešpektovanie Aarhuského dohovoru, citujúc jeho čl. 9 ods. 3.

13. Žalovaný na jednotlivé námietky žalobcu v podanej žalobe reagoval vo svojom vyjadrení z 18.12.2019. Účastník konania ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s. r. o. (ďalej aj stavebník) vo vyjadrení zo dňa 24.11.2019 prostredníctvom svojho právneho zástupcu k podanej žalobe uviedol, že ako stavebník

rozporuje skutočnosti uvedené v žalobe, považuje ju za účelovú a navrhuje ju odmietnuť bez meritórneho prejednávania z dôvodu existencie neodstrániteľných prekážok týkajúcich sa procesných podmienok podľa ust. § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), resp. z dôvodu zjavne šikanózneho charakteru žaloby. V prípade, ak sa súd nestotožní s touto argumentáciou, stavebník navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Na prejednanie podanej žaloby súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.05.2021, na ktorom pojednávaní sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, žalobca, zástupca žalovaného, ako i právni zástupcovia spoločnosti ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s. r. o. a spoločnosti Gestamp, s. r. o.. Žalobca s poukazom na § 134 ods. 2 písm. b/ SSP uviedol, že rozširuje dôvody žaloby namietajúc, že rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

15. Správny súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 SSP správnu žalobu zamietol.

16. Správny súd skúmal námietku vecnej nepríslušnosti správnych orgánov a konštatoval, že v predmetnej veci správne orgány rozhodli v rámci svojej právomoci a pôsobnosti. Uviedol, že právny poriadok neobsahuje konkrétne ustanovenie o určení vecnej príslušnosti, ale odkazuje iba na osobitné zákony, pričom relevantným zákonom v danej veci je vodný zákon určujúci pôsobnosť orgánov štátnej vodnej správy tak, že v § 60 určuje pôsobnosť okresného úradu v sídle kraja a v § 61 určuje pôsobnosť okresného úradu. V § 61 písm. a) vodného zákona je stanovené, že okresný úrad vo veciach štátnej vodnej správy rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni vo veciach podľa tohto zákona, pričom sú tu vymenované konkrétne ustanovenia tohto zákona a medzi nimi i § 26 predmetného zákona. Prvostupňový orgán v záhlaví svojho rozhodnutia uviedol, že rozhoduje ako príslušný orgán štátnej vodnej správy podľa § 61 vodného zákona (rozhodoval práve podľa § 26 tohto zákona) a taktiež ako špeciálny stavebný úrad podľa § 120 stavebného zákona a pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu je určená osobitnými právnymi predpismi, medzi ktoré patrí i vodný zákon. S poukazom na uvedené bol správny súd toho názoru, že prvostupňový orgán v predmetnej veci, t. j. vo vodoprávnom konaní rozhodol ako príslušný správny orgán prvého stupňa, a to i s odkazom na § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z uvedeného § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 vyplýva, že okresný úrad v prvom stupni vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov, pričom je tu odkaz i na zákon o vodách, ktorý je potom potrebné považovať za osobitný predpis.

O odvolaní žalobcu rozhodoval ako odvolací orgán okresný úrad v sídle kraja, ktorý v zmysle § 4 ods. 1 vyššie uvedeného zákona č. 525/2003 Z. z. vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov a v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, nakoľko osobitný zákon neustanovuje inak. Vyššie uvedené zákonné ustanovenia sú uvedené i v záhlaví rozhodnutia žalovaného, ktorý ako okresný úrad v sídle kraja zriadil na plnenie svojich úloh osobitný organizačný útvar (odbor opravných prostriedkov), čo je v súlade s § 4 ods. 4 vyššie citovaného zákona.

17. Správny súd následne skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu a ustálil, že žalobca podal žalobu ako zainteresovaná verejnosť podľa § 178 ods. 3 SSP, čo možno vyvodit' i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že predmetná investícia, v rámci ktorej sa má realizovať aj stavba, ktorá je predmetom povoľovacieho konania v dotknutom stavebnom konaní, mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

18. K námietke, že strategický park nebol posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie dal správny súd do pozornosti žalobcu a zdôraznil, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že v zmysle § 18 ods. 2 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z. z. je v zmysle platnej legislatívy v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov zo zákona daná povinnosť viesť zisťovacie konanie, správny súd uviedol, že z § 18 ods. 2 písm. b/ tohto zákona vyplýva, že

predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len „zisťovacie konanie“) musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 v časti B, pričom v prílohe č. 8 je uvedený, okrem iných, i bod 9 a položka 15 a pre činnosť „Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov“ v časti B (zisťovacie konanie) je uvedená prahová hodnota „bez limitu“, čo znamená, že takáto činnosť sa stáva predmetom zisťovacieho konania automaticky. V zmysle tohto postupuval i príslušný správny orgán, keď navrhovanú činnosť posudzoval v rámci zisťovacieho konania a dňa 20.06.2018 vydal rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v zmysle ktorého sa táto navrhovaná činnosť po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa tohto zákona. Toto právoplatné rozhodnutie spolu so súhlasom zo dňa 16.10.2018 udeleným stavebníkom na jeho použitie potom oprávňovalo účastníka v 1/rade, aby ako stavebník podal žiadosť o vydanie vodoprávneho (stavebného) povolenia. Správny orgán prvého stupňa ako špecializovaný stavebný úrad v predmetnej veci tak vychádzal zo svojho vyššie uvedeného právoplatného rozhodnutia zo dňa 20.06.2018 (ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného z 17.09.2018) vydaného v zisťovacom konaní, ktoré bolo pre jeho rozhodovanie záväzné v zmysle ust. § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z. Taktiež vychádzal zo záväzného stanoviska Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie z 28.01.2019, v zmysle ust. § 38 ods. 4 tohto zákona, v ktorom príslušný správny orgán konštatoval, že projektová dokumentácia na stavbu STEEL SERVICE CENTER GONVARRI Nitra v rozsahu uvedených stavebných objektov rieši zásobovanie pitnou vodou, odvádzanie splaškových a dažďových vôd a k navrhovanej činnosti bolo vydané rozhodnutie príslušného orgánu v zisťovacom konaní č. NR-OSZP3-2018/016253 z 20.06.2018.

19. Správny súd uviedol, že v konaní sp. zn. 11S/95/2019 nemôže posudzovať stavbu „Vybudovanie strategického parku“, resp. legitímnosť ďalších stavieb - významných investícií, ktoré sú alebo budú podľa tvrdenia žalobcu realizované v strategickom parku a nie je dôvodné ani poukazovanie na postupy realizované v prípade strategického parku Haniska.

20. Čo sa týka časti žaloby žalobcu kde namietal, že neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona tvrdiac, že v územnom pláne mesta Nitra a ani obce Lužianky nie je zahrnutý strategický park, správny súd konštatoval, že v konaní posudzovaná vodná stavba sa nachádza iba na pozemkoch v katastrálnom území M.. Podľa ust. § 120 ods. 2 stavebného zákona, špeciálny stavebný úrad môže vydať povolenie na stavbu len po predchádzajúcom súhlase všeobecného stavebného úradu, t.j. obce. Aj v prípade, keď na stavbu nebolo vydané územné rozhodnutie (§ 39a stavebného zákona), špeciálny stavebný úrad je povinný vyžiadať si súhlas všeobecného stavebného úradu a v danej veci špeciálny stavebný úrad takto i postupoval a obec Lužianky ako všeobecný stavebný úrad predložila záväzné stanovisko podľa ust. § 140b stavebného zákona k stavbe 08.11.2018, v ktorom udelila súhlas k vydaniu stavebného povolenia pre uvedenú stavbu v rozsahu v ňom uvedených stavebných objektov. Z uvedeného stanoviska obce Lužianky vyplýva, že podľa aktuálneho územného plánu obce je stavba v súlade so záväznou časťou územného plánu, funkčným využitím a priestorovým usporiadaním územia.

Územné rozhodnutie sa v zmysle ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie teda je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V predmetnej veci je nepochybné, že stavebné, resp. vodoprávne konanie sa týkalo vodných stavieb, ktoré budú využívané na zásobovanie pitnou vodou a odvádzanie splaškových ako i dažďových vôd. Účelom celej tejto investície, súčasťou ktorej sú i predmetné vodné stavby, je výstavba objektov slúžiacich pre výrobu automobilov spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. a v zmysle osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 13.07.2015 stavba s názvom „Vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s ust. § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z., je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme, pričom podnikový pozemok tvoria pozemky na realizáciu významnej investície, vrátane pozemkov na realizáciu súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení. V prílohe č. 1 k tomuto osvedčeniu sú uvedené identifikačné údaje o podnikovom pozemku, pričom sú medzi nimi uvedené i pozemky parc. č. XXXX, XXXX, XXXX/X a XXXX v katastrálnom území M., ktoré sú uvedené i v prílohe č. 1 k osvedčeniu Ministerstva hospodárstva SR z

22.07.2015, ktorým bola doplnená príloha č. 1 k osvedčeniu z 13.07.2015 a v prílohe č. 1 k osvedčeniu Ministerstva hospodárstva SR z 22.02.2017. Predmetné vodné stavby mali byť postavené na pozemkoch v katastrálnom území M. parc. č. XXXX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX, a teda na pozemkoch uvedených v prílohe osvedčení z 13.07.2015, 22.07.2017 a 22.02.2017, ktoré tvoria podnikový pozemok určený na realizáciu významnej investície, vrátane pozemkov na realizáciu súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení. Týmto bola splnená prvá podmienka stanovená v § 32 ods. 2 stavebného zákona. V konaní bola naplnená zároveň i druhá podmienka definovaná v § 32 ods. 2 zákona, keď obec Lužianky vydala dňa 08.11.2018 záväzné stanovisko a udelila súhlas k vydaniu stavebného povolenia pre stavbu „STEEL SERVICE CENTER GONVARRI Nitra“ - Strategický park Nitra - v rozsahu tam uvedených stavebných objektov.

21. Čo sa týka argumentácie žalobcu, že správnymi orgánmi nebol dodržaný postup v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny súd ani tieto námietky nepovažoval za dôvodné. V zmysle príslušných ustanovení Správneho poriadku stavebný úrad postupoval, keď 11.12.2018 vydal v zmysle ust. § 61 ods. 1 stavebného zákona oznámenie o začatí stavebného konania a upustení od ústneho konania, zároveň konštatoval, že spisový materiál je kompletný a v zmysle ust. § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. umožnil, aby sa účastníci konania a zúčastnené osoby, resp. dotknuté orgány vyjadrili k podkladom rozhodnutia. Oznámenie o začatí stavebného konania a upustenie od ústneho konania a miestneho zisťovania bolo doručené žalobcovi dňa 07.01.2019 a žalobca podal svoje pripomienky, stanoviská a námietky vo svojom podaní zo dňa 15.01.2019. Následne stavebný úrad vydal dňa 31.01.2019 rozhodnutie, v ktorom sa vysporiadal i s námietkami žalobcu. Po podaní odvolania proti tomuto rozhodnutiu stavebný úrad dal žalobcovi opätovne možnosť nahliadnuť do spisu, čo mu oznámil v podaní, ktoré mu bolo doručené dňa 06.05.2019. Stavebný úrad tak vo vzťahu k žalobcovi postupoval v zmysle zákona.

22. Ohľadom námietky žalobcu, že v oznámení o začatí stavebného konania nie je zmienka o tom, ako a s akým výsledkom prebehol proces EIA vzťahujúci sa na povoľovanú stavbu/stavby, správny súd poukázal na ust. § 66 ods. 2 stavebného zákona, v zmysle ktorého ak sa stavebné povolenie týka stavby vo vzťahu ku ktorej sa uskutočnilo posudzovanie vplyvov alebo zisťovacie konanie podľa osobitného predpisu (t.j. podľa zákona č. 24/2006 Z. z.), musí obsahovať informácie o rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní a záverečnom stanovisku, ak boli vydané. V predmetnej veci je nepochybné, že stavebnému konaniu predchádzalo zisťovacie konanie, ktoré bolo ukončené vydaním rozhodnutia zo dňa 20.06.2018 so záverom, že navrhovaná činnosť sa po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. a toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho orgánu 17.09.2018, pričom stavebný úrad vo svojom rozhodnutí zo dňa 31.01.2019 poukázal na podmienky právoplatného rozhodnutia EIA z 20.06.2018 v znení rozhodnutia zo dňa 17.09.2018, resp. poukázal na existenciu týchto rozhodnutí, čo podľa názoru súdu treba považovať za informáciu o rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní, a teda splnil si svoju povinnosť. Rovnako tak žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 28.05.2019 uviedol, že predmetná stavba bola predmetom zisťovacieho konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie z 20.06.2018, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho orgánu z 17.09.2018. S poukazom na uvedené zistenie, ani túto námietku žalobcu nebolo možné posúdiť ako dôvodnú, keď v predmetnom súdnom konaní na základe podanej žaloby sa nebolo možné zaoberať otázkou, či uvedená činnosť (súčasťou ktorej sú i stavby uvedené v stavebnom povolení zo dňa 31.01.2019) mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie v zmysle ust. § 18 ods. 1 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z. z., nakoľko táto otázka je predmetom posudzovania v inom súdnom konaní (vedenom pod sp. zn. 11S/255/2018).

23. K námietke týkajúcej sa upustenia od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania správny súd uviedol, že je všeobecného charakteru, pričom žalobca neuviedol žiaden dôvod, prečo by takýto postup v zmysle ust. § 61 ods. 2 stavebného zákona mal byť v rozpore so zákonom.

24. Čo sa týka námietky žalobcu, že ten istý okresný úrad zároveň ako stavebný úrad vychádzal v konaní zo svojho vlastného záväzného stanoviska č. OU-NR-OSZP3/2019/013212 z 28.01.2019 (v ktorom konštatoval, že návrh na začatie stavebného konania pre stavbu „STEEL SERVICE CENTER GONVARRI NITRA“ v rozsahu tam uvedených objektov SO 14 Pitná voda, SO 15 Splašková kanalizácia, SO 16 Dažďová kanalizácia, SO 17 Retenčná nádrž, SO 18 Nádrž požiarnej vody je v súlade s rozhodnutím zo zisťovacieho konania č. OU-NR-OSZP3_2018/016253 z 20.6.2018), správny súd uviedol, že nevzhladol nezákonnosť v uvedenom postupe, nakoľko v zmysle § 38 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z. z. má ako orgán v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti postavenie dotknutého

orgánu, keď k nej vydal rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní. Príslušný, povoľujúci a dotknutý orgán je definovaný v ust. 3 písm. k/, m/ a p/ zákona č. 24/2006 Z. z. a v predmetnej veci je týmto orgánom práve Okresný úrad v Nitre, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, ktorý vydal i dňa 20.06.2018 rozhodnutie v zisťovacom konaní. Uvedené znamená, že tento orgán má v povoľovacom (stavebnom) konaní postavenie dotknutého orgánu v zmysle ust. § 38 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z. z. a z tohto dôvodu bol oprávnený vydať i záväzné stanovisko zo dňa 28.01.2019 k stavebnému povoleniu.

25. Správny súd ako nedôvodné vyhodnotil i ďalšie námietky žalobcu, smerujúce voči nerešpektovaniu ust. § 9 vyhl. č. 453/2009 Z. z., týkajúce sa nepredloženia zastavovacieho plánu celého súboru stavieb, neuviedenia IČO stavebníka v stavebnom povolení, neprerušená administratívneho konania do rozhodnutia o predbežnej otázke ohľadom preskúmania zákonnosti rozhodnutia z procesu EIA ako i nepostupovania v zmysle ust. § 140c ods. 6 stavebného zákona. Čo sa týkalo poslednej námietky žalobcu, že postupom správnych orgánov nebol naplnený účel Aarhuského dohovoru a že správne orgány sa s jeho relevantnými námietkami nevysporiadali, správny súd aj v uvedenom potvrdil správnosť postupu prvostupňového orgánu, ako aj žalovaného argumentujúc rozsudkom sp. zn. 8Sžo/89/2015 zo dňa 23. februára 2017, podľa ktorého zo žiadneho zákona SR ani Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosť aby bolo ich pripomienkam vyhovené.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

A. Kasačná sťažnosť žalobcu

26. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (ďalej aj sťažovateľ v rade 1/) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP alternatívne navrhujúc, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu č.k. 11S/95/2019 - 424 z 02.07.2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

27. Sťažovateľ v rade 1/ v kasačnej sťažnosti namietal:

A. Nesprávne posúdenie aktívnej legitímácie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti;

B. Vecnú nepríslušnosť vo veci rozhodujúcich orgánov;

C. Možnú zaujatosť/predpojatosť bývalého prednostu žalovaného. Sťažovateľ poukázal na to, že MH Invest s.r.o. si angažovala do svojich radov bývalého prednostu Okresného úradu v sídle kraja Ing. Karola Borika, MBA, ktorý bol prednostom OÚ Nitra v rokoch 2016 - 2020 a riadil všetku činnosť a procesy na OÚ Nitra v rámci celého strategického parku;

D. Skutočnosť, že neprebehlo zisťovacie konanie navrhovaných činností podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Sťažovateľ zároveň argumentoval, že keďže sa predmetná stavba realizuje v rámci strategického parku a v rámci tohto evidentne neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. a ani samotný park z hľadiska vplyvov na životné prostredie nebol posudzovaný, nemôžu tak byť legitímne i ďalšie stavby - významné investície, realizované v predmetnom strategickom parku. Stavebný úrad spôsobil ujmu sťažovateľovi, keď porušil verejné právo podľa čl. 44 ods. 1 Ústavy SR tým, že strategický park Nitra nebol posudzovaný podľa § 140c ods. 6 stavebného zákona a stavebný úrad si mal vyžiadať stanovisko príslušného orgánu - Ministerstva životného prostredia, či strategický park bol posudzovaný v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov a či posudzovaný mal byť. Poukázal pritom na § 18 ods.2 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov a na jeho prílohy.

E. Nezákonnú aplikáciu § 32 ods.2 stavebného zákona;

F. Skutočnosť, že správne orgány sa nevysporiadali s dopravným napojením a vyústením dopravy na cestu 1/64 ani s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A.

G. Porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď sťažovateľovi nebolo umožnené vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v úradnom spise. Sťažovateľ namietal i skutočnosť, že správny súd sa nezaoberal žalobnými dôvodmi uvedenými žalobcom na pojednávaní vytyčenom správnym súdom, poukazoval na nezákonné upustenie správnych orgánov od ústneho pojednávania ako i to, že správny súd sa v danom prípade nevysporiadal s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru, opakovane argumetujúc znením čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru.

28. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že postup správneho súdu pri vydávaní napadnutého rozhodnutia považuje za zákonný a vecne správny. V súvislosti s novými skutočnosťami, ktoré uviedol sťažovateľ, otázkou nestrannosti Ing. Karola Borika, MBA, ktorý bol v čase rozhodnutia správnych orgánov prednostom Okresného úradu Nitra žalovaný dodal, že prednosta síce riadi a zastupuje okresný úrad na smerom von, ale nevykonáva štátu správu, pričom tú vykonávajú jednotlivé odbory za ktoré koná vedúci konkrétneho odboru.

29. Účastník konania v 1/ rade ku kasačnej sťažnosti uviedol, že rozporuje skutočnosti uvedené v kasačnej sťažnosti, túto považuje za účelovú, šikanóznou, nespĺňajúcu zákonné náležitosti a navrhuje ju ako neprípustnú odmietnuť podľa § 459 písm. e/ SSP, pokiaľ sa však kasačný súd nestotožní s uvedeným posúdením, tak kasačnú sťažnosť navrhuje ako nedôvodnú zamietnuť. Žalobca v kasačnej sťažnosti prakticky len opakuje niektoré argumenty z podanej žaloby. Účastník konania v 1/ rade v súlade s § 467 SSP a § 169 SSP požiadal o priznanie plnej náhrady vzniknutých trov konania.

30. Účastník konania v 2/ rade vo vyjadrení zo dňa 04.10.2021 ku kasačnej sťažnosti žalobcu uviedol, že má za to, že prvostupňové rozhodnutie, rozhodnutie žalovaného ako i napadnutý rozsudok sú vecne správne, zákonné, vydané v súlade so všeobecnými záväznymi predpismi a pri ich vydávaní nedošlo k pochybeniam, ktoré by zakladali dôvody na ich zmenu, prípadne zrušenie.

31. Ostatní účastníci konania sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

B. Kasačná sťažnosť účastníka konania v 1/ rade - ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o.

32. Voči rozsudku správneho súdu podal podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP v zákonnej lehote okrem žalobcu kasačnú sťažnosť i účastník konania v 1/ rade - stavebník, a to konkrétne voči výroku správneho súdu, ktorým tento nepriznal ostatným účastníkom náhradu trov konania, namietajúc nesprávne právne posúdenie správneho súdu pri aplikácii ust. § 169 SSP. Podľa § 169 SSP ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d/ majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu trov, ktoré im vznikli v súvislosti splnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu i ďalších trov konania. Účastník konania v 1/ rade v kasačnej sťažnosti konštatoval, že v súvislosti s povinnosťou, uloženou mu správnym súdom vykonal jeho právny zástupca viacero úkonov, pri ktorých mu vznikli trovy vo forme trov právneho zastúpenia, a to podanie vyjadrenia vo veci, účasť na pojednávaniach vytyčených vo veci, ako aj účasť na verejnom vyhlásení rozsudku. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania voči žalobcovi i z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v tom, že ako ďalší účastník je okrem konania v prejednávanej veci účastníkom ďalších konaní iniciovaných žalobcom, a teda je šikanóznym konaním žalobcu predmetnými konaniami neprímerane zaťažovaný. Má za to, že účelom podania žaloby žalobcu nebola ochrana životného prostredia, ale zjavné zneužívanie práva zo strany žalobcu, a práve v týchto okolnostiach spočívajú podľa názoru účastníka konania v 1/ rade dôvody hodné osobitného zreteľa, v dôsledku ktorých má mať právo na náhradu všetkých trov konania. Pokiaľ sa jedná o interpretáciu prvej vety § 169 SSP, sťažovateľ poukázal na prax kasačného súdu, ktorá k veci uvádza: „Povinnosťou uloženou správnym súdom ďalšiemu účastníkovi konania môže byť napríklad povinnosť dostaviť sa na pojednávanie za účelom vylúčenia, povinnosť predložiť listiny alebo iné dôkazy, ako aj povinnosť vyjadriť sa vo veci samej, ktorá môže byť spojená s trovami na právne zastúpenie advokátom.“ (viď napr. uznesenie NS SR sp. zn. 8Sžk/10/2017 zo dňa 12.12.2018). Na základe skutočností uvedených v kasačnej sťažnosti má sťažovateľ za to, že správny súd sa v danej veci od praxe kasačného súdu odchyľil a na základe skutočností uvedených v sťažnosti účastník konania v 1/ rade navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa napádaného výroku zrušil a vec aby vrátil správnemu súdu na ďalšie konanie.

33. Ku kasačnej sťažnosti účastníka konania v 1/ rade sa vyjadril žalobca, poukazujúc na komentár k SSP (Baricová, J.; Fečík, M.; Števec, M.; Filová, A.; a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018. s. 835 až 836), podľa ktorého ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d/ SSP nemajú právo na náhradu trov konania, ale iba právo na náhradu tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Pokiaľ však správny súd uvedeným subjektom žiadnu povinnosť neuložil, právo na náhradu trov konania im nevzniká. Preto ak správny súd zašle týmto subjektom

žalobu na vyjadrenie s informáciou, že k nej môžu zaujať stanovisko bez toho, že by toto stanovisko vyžadoval, nemôžu im byť nahradené trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia spojené s vypracovaním takéhoto stanoviska, pretože jeho podanie je dobrovoľné. Čo sa týka pojmu dôvodov hodných osobitného zreteľa, žalobca poukázal opäť na komentár k SSP, podľa ktorého dôvodmi hodnými osobitného zreteľa môže byť v týchto prípadoch napríklad mimoriadny prínos ich písomného vyjadrenia, k čomu v danej veci nedošlo. Rozsah takto priznanej náhrady je celkom variabilný a plne závisí od voľnej úvahy správneho súdu. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že kasačnú sťažnosť účastníka konania v 1/ rade je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú a zároveň žalobcovi priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V.

Posúdenie kasačného súdu

A. Posúdenie kasačnej sťažnosti žalobcu

34. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

35. Kasačný súd skúmal naplnenie podmienky uvedenej v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo sťažovateľ výslovne neurobil. Vzhľadom na to, že kasačnou sťažnosťou ale vecne reagoval na dôvody uvedené v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol podľa § 439 ods. 3 SSP, ale ju vecne preskúmal.

36. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti okrem zrekapitulovania skôr vznesených námietok obsahol v kasačnej sťažnosti aj nové námietky, ktoré neboli uplatnené v správnej žalobe ako aj nové skutočnosti, ktoré kasačný súd posúdil ako tzv. novoty v kasačnom konaní, ktoré zásadne podľa § 441 SSP nie sú prípustné, pretože kasačná sťažnosť je mimoriadnym opravným prostriedkom a režim koncentrácie konania nepripúšťa od istej fázy ich uplatňovanie. Všetky skutočnosti a dôkazy tieto skutočnosti preukazujúce musí totiž sťažovateľ uviesť a navrhnúť už v konaní pred správnym súdom.

A. Nesprávne posúdenie aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa

37. K právnenému posúdeniu sťažnostného bodu týkajúceho sa nesprávneho právneho posúdenia žalobnej legitímácie sťažovateľa kasačný súd poukazuje (§ 464 ods. 1 SSP) na rozsudok kasačného súdu sp. zn. 5Svk/15/2021 z 26.04.2022, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci, kde kasačný súd, už posudzoval postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP:

„51. Námietku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení sťažovateľa nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej sťažovateľ iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z. ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchýlil a posúdil ho v zmysle sťažovateľom prezentovaných záverov.“

52. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávali aktívnu žalobnú legitimáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprichádza do úvahy."

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

B. Vecná nepríslušnosť v danej veci rozhodujúcich orgánov

38. K sťažnostnému bodu týkajúceho sa namietanej vecnej nepríslušnosti orgánov vo veci rozhodujúcich kasačný súd poukazuje (§ 464 ods. 1 SSP) na rozsudok kasačného súdu sp. zn. 5Svk/15/2022 z 27.09.2023, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci, týkajúcej sa „vodnej“ stavby, kde kasačný súd rovnako ako správny súd v tejto veci námietku sťažovateľa nepovažoval za opodstatnenú:

„43. Podľa § 117b stavebného zákona ak ide o uskutočnenie stavby diaľnice a rýchlostnej cesty alebo uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania obvodný úrad v sídle kraja. Následne § 120 stavebného zákona upravuje tzv. špeciálne stavebné úrady, ktoré okrem iných rozhodujú aj o stavbách pozemných komunikácií ...

44. Ustanovenie § 117 a nasl. stavebného zákona (aj ustanovenie § 117b) upravujú všeobecnú vecnú príslušnosť úradov na rozhodovanie v stavebnom konaní, pričom ustanovenie § 117b stavebného zákona je potrebné považovať za špeciálnu úpravu k všeobecnému ustanoveniu § 117 stavebného zákona z dôvodu verejného významu takéhoto druhu stavieb.

45. Naopak, ustanovenie § 120 stavebného zákona je ustanovením špeciálnym ku všetkým predchádzajúcim ustanoveniam (§ 117 až § 119 stavebného zákona), a to z dôvodu kauzálnej príslušnosti jednotlivých špeciálnych stavebných úradov rozhodujúcich o stavbách v oblastiach špecializovanej štátnej správy. Táto kauzálna príslušnosť má teda prednosť aj pred výnimkou ustanovenou v § 117b stavebného zákona, a preto správne orgány rozhodujúce v prejednávanej veci postupovali správne, keď svoju príslušnosť odvodili z ustanovenia § 61 vodného zákona. Z toho dôvodu správny súd správne ustálil, že príslušným konať v prvom stupni Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie.

46. Čo sa týka odvolacieho orgánu, t.j. žalovaného, jeho pôsobnosť je daná § 118 stavebného zákona, podľa ktorého vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad. Vzhľadom na znenie § 9 ods. 14 zákona č. 180/2013 Z. z. kasačný súd uzatvára, že nakoľko krajské stavebné úrady boli zrušené, ich právomoc prešla na okresné úrady v sídle kraja, t.j. v predmetnej veci na žalovaného, a teda uvedená námietka je nedôvodná.

47. Kasačný súd poukazuje aj na znenie rozsudkov kasačného súdu sp. zn. 6Sžk/27/2021 zo dňa 25. októbra 2022 a sp. zn. 3Svk/36/2022 zo dňa 31. mája 2023 týkajúcich sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci.“

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

C. Namietaná zaujatosť bývalého prednostu žalovaného

39. Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku zaujatosti bývalého prednostu žalovaného - Ing. Borika, túto kasačný súd posúdil ako tzv. novotu v kasačnom konaní v zmysle § 441 SSP, teda ako okolnosť skutkovej povahy, ktorú sťažovateľ nenavrhol v konaní pred správnym súdom a kasačný súd preto považuje túto sťažnostnú námietku za neprípustnú. V zmysle § 441 SSP novoty v kasačnom konaní zásadne nie sú prípustné, keďže ide o mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt. Preto všetky skutočnosti a dôkazy preukazujúce musí sťažovateľ

uviesť a navrhnuť už v konaní pred správnym súdom. Vzhľadom na vyššie uvedené musel kasačný súd konštatovať, že predmetná námietka nebola dôvodná.

D. Absencia zisťovacieho konania navrhovaných činností a strategického parku podľa zákona č. 24/2006 Z.z., porušenie čl. 44 ods. 1 Ústavy SR

40. Vo vzťahu k sťažostnej námietke, ktorá spočívala v povinnosti zisťovacieho konania podľa zákon č. 24/2006 Z. z. kasačný súd uvádza, že má z administratívneho spisu za preukázané, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia navrhovanú činnosť (predmetom ktorej je výstavba a prevádzka lisovacieho závodu na výrobu dielov pre automobilový priemysel umiestnená v katastrálnom území M. na pozemkoch registra C KN parc. č. XXXX/X, XXXX a XXXX/X) posudzoval v rámci zisťovacieho konania. Konanie bolo ukončené vydaním rozhodnutia z 20.06.2018, v zmysle ktorého sa táto činnosť po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z.. Toto rozhodnutie spolu so súhlasom z 16.10.2018 udeleným na jeho použitie potom oprávňovalo spoločnosť ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s. r. o., aby ako stavebník podala žiadosť o vydanie vodoprávneho (stavebného) povolenia. Správny orgán prvého stupňa ako špecializovaný stavebný úrad v predmetnej veci tak vychádzal zo svojho právoplatného rozhodnutia z 20.06.2018 (ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného z 17.09.2018) vydaného v zisťovacom konaní, ktoré bolo pre jeho rozhodovanie záväzné v zmysle ust. § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z..

41. Ako už bolo správne uvedené v rozhodnutí správneho súdu, zákon č. 24/2006 Z. z. nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o posudzovaní vplyvov, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov. Argumenty sťažovateľa, keď tvrdil, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich rovnako ako správny súd vyhodnotil ako nedôvodné. Rovnako tak námietku, že stavebný úrad spôsobil ujmu v konaní sťažovateľovi a porušil tak čl. 44 ods.1 Ústavy SR vyhodnotil ako nedôvodnú. Kasačný súd poukazuje aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom - rozsudky sp. zn. 1Sžk/44/2020 z 30.11.2022, sp. zn. 8Sžk/30/2019 z 30.11.2022 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 z 30.11.2022. V obdobnej veci totožného sťažovateľa konania, podobného skutkového aj právneho vzťahu a s totožnými sťažnostnými námietkami v rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 z 16.02.2022 kasačný súd k danej sťažostnej námietke uviedol:

„46. K námietke sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z.z., najvyšší správny súd dodáva, že námietky sťažovateľa nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o stavebnom povolení, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

47. Ohľadom uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom konštatuje, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov predmetného strategického parku na životné prostredie.“

Sťažostná námietka je preto nedôvodná.

E. Nezákonná aplikácia § 32 ods. 2 stavebného zákona a nerešpektovanie § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z.

42. Vo vzťahu k namietanej aplikácii § 32 ods. 2 stavebného zákona kasačný súd v súlade s § 464 ods. 1 SSP poukazuje na svoj skorší rozsudok sp. zn. 1Sžk/44/2020 z 30.11.2022 v obdobnej právnej veci sťažovateľa, v ktorej sa už vysporiadal s obsahovo rovnakou sťažostnou námietkou:

„31. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

32. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

33. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „... Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolované stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

34. K uvedenému kasačný súd navyše dodáva, že hoci územné ako aj stavebné konanie každé plní svoj vlastný účel, platia pre nich rovnaké zásady správneho konania, ktoré nie je možné ani z dôvodu rozdielneho predmetu posudzovania ignorovať. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok; ďalej len „Správny poriadok“) „správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi“ (zásada legality). Zároveň podľa § 46 Správneho poriadku „rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ V súlade so zásadou legality je teda povinnosťou správnych orgánov postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, pričom podľa právnej teórie inými právnymi predpismi sa nepochybne rozumejú aj všeobecne záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov (POTÁŠCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 379).

35. Zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania, teda ani sťažovateľ, nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom ako aj územnom konaní.

36. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

37. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu

a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.“

43. Kasačný súd tiež poukazuje aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom - rozsudky sp. zn. 8Sžk/30/2019 z 30.11.2022, sp. zn. 6Sžk/17/2020 z 30.11.2022 a 3Svk/36/2022 z 31.05.2023.

44. Čo sa týka sťažovateľom namietanej definície pojmu významná investícia, uvedenou námietkou sa kasačný súd už zaoberal v obdobnej veci sťažovateľa, preto v tejto veci kasačný súd poukazuje (§ 464 ods. 1 SSP) na svoje rozhodnutie sp. zn. 7Svk/13/2022 z 31.05.2023, s ktorého závermi sa plne stotožňuje aj v tu prerokovanej veci:

„15. Podľa zákona č. 175/1999 Z. z. je významnou investíciou stavba, ktorá spĺňa náležitosti podľa § 1 ods. 2 alebo 3 tohto zákona. Podľa § 1 ods. 2 písm. c), ale aj § 1 ods. 3 písm. a) alebo b) cit. zák. však stavba môže byť významnou investíciou v zmysle zákona len vtedy, ak o nej vláda rozhodla, že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Toto rozhodnutie vlády sa navonok podľa § 3 cit. zák. preukazuje osvedčením o významnej investícii, ktoré vydáva ministerstvo hospodárstva potom, čo vláda schválila, že táto investícia je vo verejnom záujme. Podľa § 3 ods. 3 písm. b), c) a d) cit. zák. osvedčenie obsahuje okrem iného identifikačné údaje držiteľa (teda podniku, ktorý významnú investíciu zabezpečuje, porov. § 1 ods. 9 cit. zák.), identifikačné údaje podnikového pozemku a opis stavby, ktorá má stáť na tomto pozemku. Podľa § 1 ods. 3 písm. b) cit. zák. pritom významnou investíciou môže byť aj stavba, ktorej uskutočnenie je nevyhnutné na zabezpečenie prípravy územia na realizáciu strategického parku, teda na činnosti vymedzené v § 1 ods. 12 cit. zák. (usporiadanie vlastníckych vzťahov, výstavba alebo pokračovanie výstavby pozemných komunikácií, výstavba alebo pokračovanie výstavby dráhy alebo jej súčasti, výstavba alebo pokračovanie výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení, iné obdobné prípravné činnosti). Takúto významnú investíciu však môže vykonávať len podnik so 100% majetkovou účasťou štátu.

16. Tunajší súd už vo svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že pre posúdenie toho, či stavba je alebo nie je významnou investíciou, je rozhodujúci obsah samotného osvedčenia. V prerokovanej veci ministerstvo hospodárstva vydalo ďalšiemu účastníkovi v 2. rade, ktorý podnikom do 100% majetkovou účasťou štátu, osvedčenie, v ktorom ako významnú investíciu označilo stavbu „Vybudovanie strategického parku“. Zároveň toto osvedčenie bližšie vymedzuje, že cieľom investície je zabezpečiť prípravu územia v zmysle cit. § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z., teda činnosti, ktoré sú vymedzené v tomto ustanovení. Významnou investíciou podľa tohto osvedčenia tak sú len stavby slúžiace príprave územia budúceho strategického parku. Pojem prípravné práce však nemožno zamieňať so samotným pojmom strategický park, ktorým podľa § 1 ods. 11 cit. zák. je súhrn pozemkov o výmere najmenej 250 ha a stavieb, ktoré sú potrebné na realizácie investícií v oblasti priemyselnej výroby, služieb a činnosti v oblasti výskumu a vývoja. Kým teda strategický park tvoria všetky priemyselné, obchodné a iné podobné objekty vrátane stavieb pomocnej a podpornej infraštruktúry (komunikácie, inžinierske siete a pod.), tak príprava územia pre tento park už nezahŕňa samotné priemyselné a obchodné objekty jednotlivých spoločností, ktoré ich v tomto parku umiestnia (porov. rozsudok tun. súdu sp. zn. 5 Svk 1/2021).

17. Ako už bolo uvedené, v prerokovanej veci je podľa osvedčenia z 13. a 22. júla 2015 a súvisiacich uznesení vlády významnou investíciou len príprava územia (vybudovanie) strategického parku. Je pochopiteľné, že strategický park sa nepripravuje a nebuduje len preto, aby bol, ale by sa doň prilákali investori, ktorí v ňom vybudujú svoje stavby na účely svojich investícií v oblasti priemyselnej výroby, služieb, výskumu a vývoja v zmysle § 1 ods. 11 písm. b) zákona č. 175/1999 Z. z. Takto budované objekty (stavby) však nie sú významnými investíciami len preto, že sa majú stať súčasťou strategického parku, ktorého príprava takouto významnou investíciou je.

45. Ohľadom sťažovateľom vznesenej námietky nerešpektovania § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., podľa ktorej ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska, aj uvedenú námietku vyhodnotil kasačný súd za nedôvodnú. Kasačný súd považuje za skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebola povinnosťou stavebníka

v predmetnej veci predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia. V danej veci poukazuje kasačný súd na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom, konkrétne ide o rozsudky kasačného súdu sp. zn. 1Sžk/44/2020 z 30.11.2022, sp. zn. 6Sžk/17/2020 z 30.11.2022 a 3Svk/36/2022 z 31.05.2023.

F. Nevysporiadanie sa s dopravným napojením, vyústením dopravy na cestu 1/64 a rýchlostnú komunikáciu R1A

46. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa dopravného napojenia stavieb a hlavne vyústenia dopravy na cestu 1/64, kasačný súd poznamenáva, že žalobca túto námietku neuviedol v správnej žalobe. Posudzovať dôvodnosť uvedenej námietky by pritom bolo možné len vo väzbe na jej vyhodnotenie správnym súdom. Prijatie opačného výkladu by znamenalo, že kasačný súd by neprípustne rozhodoval o rozsiahlejšom návrhu, než o akom mohol rozhodovať správny súd. Navyiac, kasačný súd konštatuje, že táto otázka nebola predmetom stavebného konania v posudzovanej veci a na základe tohto faktu nie je potrebné, aby bola v danom správnom súdnom konaní táto otázka riešená. V zmysle § 441 SSP novoty v kasačnom konaní zásadne nie sú prípustné, keďže ide o mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu neprípúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt.

G. Porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, nezákonné upustenie od ústneho pojednávania, nevysporiadanie sa s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru a žalobnými dôvodmi uvedenými žalobcom na vytýčenom pojednávaní

47. Sťažovateľ namietol porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku a namietal i nezákonné upustenie od ústneho pojednávania. Na tieto námietky dal sťažovateľovi podrobnú odpoveď správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 51, 53 rozsudku), pričom s jeho závermi sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje. Čo sa týka tvrdenia, že správny súd sa nezaoberal žalobnými dôvodmi uvedenými žalobcom na vytýčenom pojednávaní, kasačný súd poukazuje na bod 46 rozsudku správneho súdu, v ktorom sa vysporiadal s na danom pojednávaní vznesenou námietkou vecnej nepríslušnosti konajúcich orgánov. Ohľadom tvrdenia, že správny súd sa nesprávne vysporiadal s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru, ako medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi, v tejto súvislosti v kasačnej sťažnosti síce poukazoval na znenie a výklad čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru, avšak (tak ako i v správnej žalobe) konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzoval možné porušenie práva na prístup k informáciám, účasti na rozhodovacom procese, či prístupu k spravodlivosti nekonkretizoval a relevantným spôsobom nezdôvodnil a ani nešpecifikoval, v čom spočíva. Vzhľadom na to, že ide len o formálnu konštaláciu, kasačný súd nevhľadol dôvodnosť tejto námietky a rovnako nevidel dôvod na to, aby sa ňou ďalej zaoberal. Na uvedené námietky dal podrobnú odpoveď správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom s jeho závermi sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje.

B. Posúdenie kasačnej sťažnosti účastníka konania v 1/ rade - ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o.

48. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť účastníka konania v 1/ rade - ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o. bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že ani kasačná sťažnosť účastníka konania v 1/ rade nie je dôvodná.

49. Účastník konania v 1/ rade v kasačnej sťažnosti argumentoval nesprávnym právnym posúdením správneho súdu pri aplikácii § 169 SSP poukazujúc na to, že v súvislosti s povinnosťou, uloženou mu správnym súdom vykonal jeho právny zástupca viacero úkonov. Náhradu trov konania žiadal priznať i z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v tom, že ako ďalší účastník je okrem konania v prejednávanej veci účastníkom i ďalších konaní iniciovaných žalobcom, pričom šikanóznym konaním žalobcu je predmetnými konaniami neprimerane zaťažovaný.

50. Čo sa týka argumentácie účastníka konania v 1/ rade spočívajúcej v povinnostiach uložených mu správnym súdom, kasačný súd po oboznámení sa so spisovým materiálom správneho súdu konštatuje, že mu v súvislosti s konaním pred správnym súdom žiadna (vynútiteľná, sankciovatelná) povinnosť uložená nebola. Ak mu aj správny súd zaslal žalobu na vyjadrenie sa so stanovenou lehotou a informáciou, že ak nej v stanovenej lehote nezaujme stanovisko, správny súd bude vo veci konať ďalej bez toho, že by súd toto stanovisko striktné vyžadoval, jeho podanie bolo zo strany kasačného súdu posúdené ako dobrovoľné. Uvedené analogicky platí i pre prípad úkonu účasti na pojednávaní vytýčeného v danej veci. Pokiaľ sa účastník konania v 1/ rade domáhal pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadnenia dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 169 druhá veta SSP s poukazom na to, že viacerými, šikanóznymi žalobcom iniciovanými správnymi konaniami je neprimerane zaťažovaný, kasačný súd uvádza, že priznanie nároku na náhradu trov konania ďalšiemu účastníkovi nad rámec trov, ktoré mu vznikli s plnením povinností uložených správnym súdom je na úvahe správneho súdu („môže“) a je podmienené návrhom a preukázaním mimoriadnych okolností - dôvodov hodných osobitného zreteľa. Inými slovami, ani v prípade preukázania dôvodov hodných osobitného zreteľa nevzniká bez ďalšieho povinnosť správnemu súdu priznať ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania nad rámec trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinností uložených mu správnym súdom (§ 169 druhá veta SSP). Pokiaľ teda správny súd tento nárok sťažovateľovi nepriznal a nevyužil svoje zákonné oprávnenie ponechané na jeho úvahe, nekonal nezákonne. Rovnako ako správny súd v predmetnej veci, ani kasačný súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali uvažovať o aplikácii § 169 druhá veta SSP v predmetnej veci. Kasačný súd má za to, že v prípade písomných i ústnych vyjadrení sťažovateľa nešlo ani o výnimočne podrobnú právnu argumentáciu, ktorá by zásadne ovplyvnila správne súdne konanie (napr. rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžk/1/2021 z 28.03.2022, bod 17).

51. Kasačný súd preto s ohľadom na vyššie uvedené konštatuje, že v predmetnej veci súd účastníkovi konania v 1/ rade neuložil žiadnu povinnosť, v súvislosti s ktorou by mu vznikli trovy konania a vo veci nemožno vidieť ani tak zásadné a mimoriadne okolnosti spočívajúce v správaní žalobcu a ďalších účastníkov konania, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť aplikácie § 169 SSP, ako správne v rozsudku uviedol správny súd.

VI. Záver

52. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dôvody, ktorými sťažovateľ - žalobca spochybňoval rozhodnutie správneho súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní a v žalobe, s ktorými sa správny súd náležite vysporiadal. Správny súd sa náležite vysporiadal aj s námietkami, ktoré sťažovateľ - žalobca uplatnil až po prekluzívnej lehote na podanie správnej žaloby. Kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu a konajúci súd sa stotožnil so záverom, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Z uvedených dôvodov kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP zamietol.

53. Ako nedôvodnú podľa § 461 SSP kasačný súd zamietol i kasačnú sťažnosť účastníka konania v 1/ rade - ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o., nakoľko tomuto účastníkovi nebola v konaní pred správnym súdom uložená povinnosť a zároveň kasačný nevzhladol v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa zdôvodňujúce priznanie mu práva na náhradu ďalších trov konania.

54. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi - žalobcovi a ani sťažovateľovi - účastníkovi konania v 1/ rade - ArcelorMittal Gonvarri Nitra, s.r.o. ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.